

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Ministers van Staat: onbekend en bemind; van podium naar de coulissen?

Govaers, E.J.

Citation

Govaers, E. J. (2024, April 17). *Ministers van Staat: onbekend en bemind; van podium naar de coulissen?*. Uitgeverij Verloren, Hilversum. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3736392>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3736392>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

STELLINGEN
behorende bij het proefschrift

Ministers van Staat

E.J. GOVAERS

- 1 Binnen de Nederlandse politieke coalitieverhoudingen is de keuze voor een bepaalde Minister van Staat niet snel verrassend.
- 2 Op een van de ministeries is de stelling ingenomen dat het toekennen van de eretitel Minister van Staat een cadeau is en dat daarom geen openheid wordt verschaft over het proces van benoeming. Hiermee wordt geen bijdrage geleverd aan de maatschappelijke en wetenschappelijke behoefte om hierover meer transparantie te verschaffen.
- 3 De wetmatigheid dat een vertrekkend vice-president van de Raad van State doorgaans wordt benoemd tot Minister van Staat, laat zien dat binnen het ongeschreven staatsrecht, waartoe de Minister van Staat behoort, sprake kan zijn van vaste patronen.
- 4 Meer nog dan de wetenschap wie wél Minister van Staat is geworden, intrigeert de vraag wie het niét is geworden (en waarom).
- 5 Als we niet mogen spreken van een ambt of orgaan en als ook geen sprake is van een functie of taak die wordt uitgeoefend – maar slechts van een ‘kwaliteit’, ‘hoedanigheid’ of ‘verschijnsel’ – dan is het niet gek dat de Minister van Staat als een schimmig instituut wordt bestempeld.
- 6 Op de benoeming tot Minister van Staat is, hoe eervol ook, het spreekwoord ‘voor wat, hoort wat’ van toepassing.
- 7 De Minister van Staat lijkt groter dan hij in werkelijkheid is.
- 8 In de rechtszaal kunnen grote mensen (als) kleine kinderen zijn.

- 9 De media-aandacht voor een beroep in eerste aanleg (voorpagina, pagina 3) staat in geen verhouding tot de aandacht die de appèlzaak vaak nog maar krijgt (pagina 2 of 4 onderaan). Dit terwijl het gewicht van de zaak hetzelfde is en het oordeel gaandeweg alleen maar finaler wordt.
- 10 De omstandigheid dat bewindslieden in de Staten-Generaal en de media veelvuldig benadrukken dat we hier in een democratische rechtsstaat leven waar we zuinig op moeten zijn, verdraagt zich slecht met het gemak waarmee diezelfde bewindslieden soms willens en wetens besluiten nemen die evident in strijd zijn met het recht.
- 11 De afronding van een proefschrift heeft een positief effect op de gezondheidstoestand. Je hoeft, zeker in de daluren, niet meer constant 'aan' te staan en de 'bovenkamer' komt tot rust.